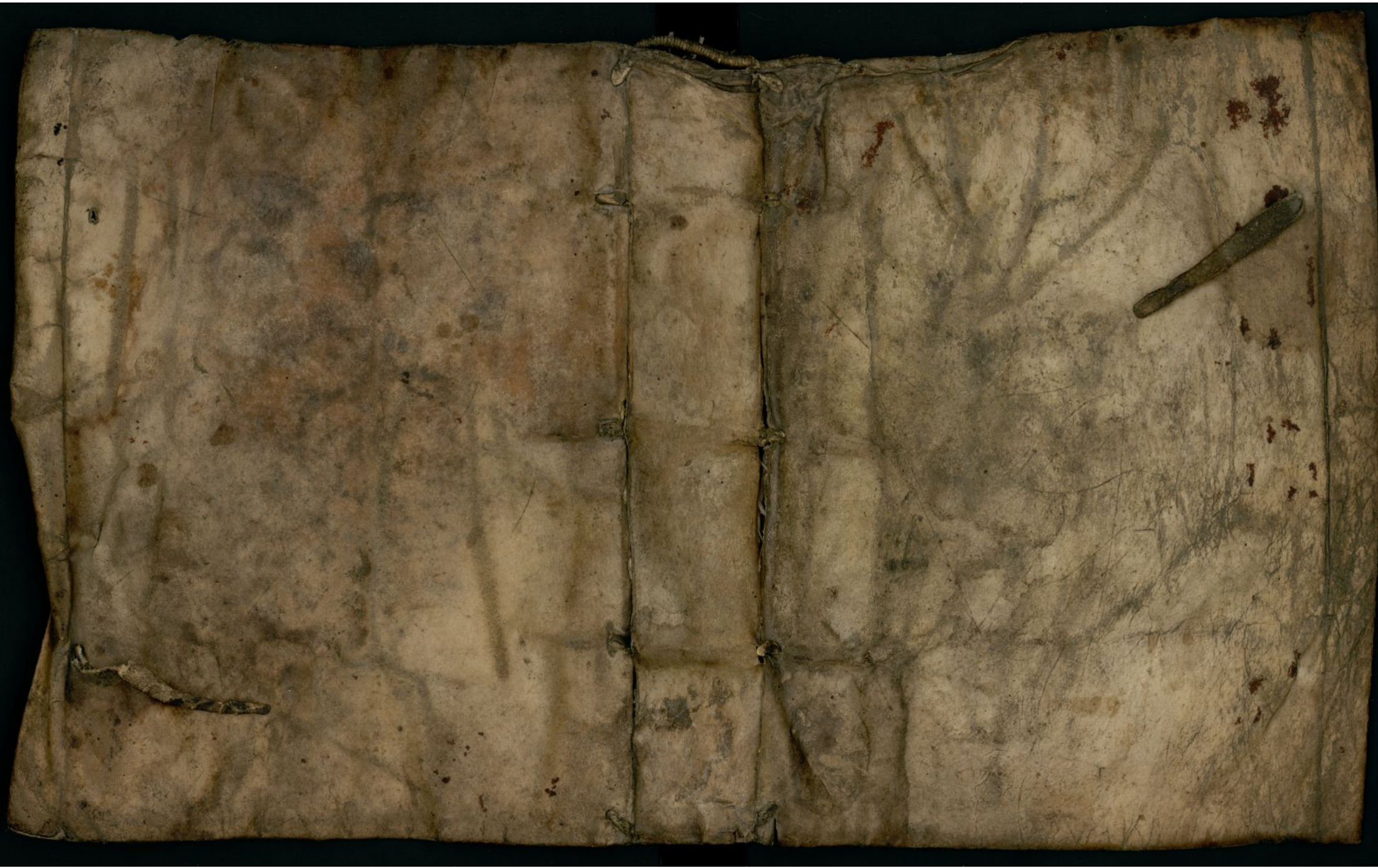

DE LA BIBLIOTHÈQUE
DE
RENÉ STUREL
AGRÉGÉ DE L'UNIVERSITÉ
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR
CROIX DE GUERRE
AUTEUR DE *Jacques Amyot*
Traducteur des Vies Parallèles de Plutarque
Né à Paris, le 23 Avril 1885
Mort pour la France
à la bataille de Charleroi
le 22 Août 1914

Remisection
2009

Handwritten notes and sketches, including a diagram of a hexagon with internal lines.

Pica 3

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is written on aged, stained paper and is oriented vertically, reading from right to left. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style and the condition of the paper. The text appears to be a formal or semi-formal communication, possibly a letter of introduction or a report. The right side of the page shows the edge of the next page, which also contains handwritten text.

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely from a 17th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged paper and covers most of the page area.]

Arguerienus

Primo lib. gorgium expo sunt poeta rationem collatorum agrorum quae
 in fumigati calidum rati quod terra et per praedictum requiruntur
 ostendit etiam huiusmodi quae terra frugibus adhaerent docent proterea quae
 coeli tempestates agricolis vitantur sunt et quae summo futura mutationis
 acris praesentibus possint. Secundo lib. Vachum exponit munda rationem
 collatorum vinearum et positus multarum arborum generibus quae vici
 vitiis paritandis utilis sunt. Item de vitiis docent. Tertio lib.
 de pascuorum ratio habetur ostendit vitiis quae forma et habitus
 quorum vel bonum munda et vitatur dicitur quae cura vitulis tamis et
 vacois atque equis indiget docet et quae ratione carere debent tam cum
 in vitiis gerantur. Proterea declarat quae cura oues et capra fieri
 debent lactis inter et sane ratione habita remota adduntur de
 septuaginta et eamque postremo quibus morbis proterea sunt obnoxia
 et quae sunt eorum causa ostendit

Quem deum cum maxime inductus est praecipue variari
 in se et unum maximum putat. Idem poeta de pascuis et proterea
 acturis et eam parte fumocat cuius summi maxime
 esse ait et fumocando simul et proterea quae de et acturis sit
 et eam parte pascuis praesentis creditur

Cyclops fulmina quae arma fons sunt fuisse. Item de
 et de afflicto cum filium aesculapii fulminis ictum gessisse
 de se ipse. Item an cyclops quereat quod talorem antea
 de se ipse. Item quibus filius periret fuisse. Item de se ipse
 fratres super ob cyclops interfector. De proterea
 de tenebris ita aperte divinitate ad tempus de se ipse
 quae proterea assumpta de se ipse annos cum humilis de se ipse
 quae quidem tempore benigna ab acturis et de se ipse
 de se ipse. Item de se ipse. Item de se ipse
 flammis parit. Item de se ipse. Item de se ipse
 proterea fumocat

Pub. Virgilii Maronis

GEORGICON LIBER III.

E quoque magna Pales, & te me-
morande canemus

Pastor ab Amphryso, vos sylva, a-
mnésque Lycæi.

Cetera, quæ vacuas tenuissent car-
mina mentes,

Omnia iam vulgata. quis aut Euristhea durum,
Aut illaudati nescit Busiridis aras?

Cui non dictus Hylas puer, & Latonia Delos,
Hippodaméque? humeróque Pelops insignis eburno,
Acer equis? tentanda via est, qua me quoque possim
Tollere humo, victórque, virúm volitare per ora.

Primus ego in patriam mecum (modò vita superfit)

Aonio rediens deducam vertice musas:

Primus Idumæas referam tibi Mantua palmas:

Et viridi in campo templum de marmore ponam

Propter aquam, tardis ingens vbi flexibus errat

Mintius, & tenera prætexit arundine ripas.

In medio mihi Cæsar erit, templúmque tenebit.

Illi victor ego, & Tyrio conspectus in ostro,

Centum quadrijugos agitabo ad flumina currus.

Cuncta mihi Alphæum linquens, lucósque Molorchi,

Curibus, & crudo decernet Græcia cæstu.

G E O R G.

Ipse caput tonsæ folijs ornatus oliuæ
Dona feram. iam nunc solennis ducere pompas
Ad delubra iuuat, cæsosque videre iuencos;
Vel scena vt versis discedat frontibus: utque
Purpurea intexti tollant aulæa Britanni.
In foribus pugnam ex auro, solidoque elephanto
Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini.
Atque hic vndantem bello, magnûmque fluentem
Nilum, ac nauali surgentes ære columnas.
Addam vrbes Asiæ domitas, pullûmque Niphatem,
Fidentemque fuga Parthum, versisque sagittis:
Et duo rapta manu diuerso ex hoste trophæa:
Bisque triumphatas vtroque ab littore gentes,
Stabunt & Parij lapides, spirantia figura,
Assaraci proles, demissæque ab Ioue gentis
Nomina, Troisque parens, & Troiæ Cynthius auctor:
Inuidia infelix, furias, amnẽmque seuerum
Cocyti metuet, tortosque Ixionis angues,
Immanẽmque rotam, & non exuperabile saxum.
Intereà Dryadum syluas, saltûsque sequamur
Intactos, tua Mecœnas, haud mollia iussa.
Te sine nil altum mens inchoat. en agẽ segnes
Rumpe moras, vocat ingenti clamore Cithæron,
Taygetique canes, domitrixque Epidaurus equorum:
Et vox assensu nemorum ingeminata remugit.
Mox tamen ardentes accingar dicere pugnas
Cæsaris, & nomen fama tot ferre per annos,
Tithoni prima quod abest ab origine Cæsar.

LIBER III.

Seu quis Olympiacæ miratus præmina palmæ

Pascit equos, seu quis fortes ad aratra iuuenkos:

Corpora præcipue matrum legat. optima toruæ

Forma bouis, cui turpe caput, cui plurima ceruix,

Et crurum tenuis à mento palearia pendent.

Tum longo nullus lateri modus, omnia magna,

Pes etiam: & camuris hirtæ sub cornibus aures.

Nec mihi displiceat maculis insignis, & albo,

Aut iuga detrectans, interdumque aspera cornu,

Et faciem tauro propior: quæque ardua tota,

Et gradiens ima verrit vestigia cauda.

Ætas Lucinæ, iustosque pati Hymenæos,

Definit antè decem, post quattuor incipit annos:

Cetera nec fœturæ habilis, nec fortis aratris.

Interea, superat gregibus dum læta iuuentus,

Solue mares, mitte in Venerem pecuaria primus:

Atque aliam ex alia generando suffice prolem.

Optima quæque dies miseris mortalibus æui

Prima fugit: subeunt morbi, tristisque senectus,

Et labor: & duræ rapit inclementia mortis.

Semper erunt, quarum mutari corpora malis:

Semper enim refice: ac, ne post amissa requiras,

Ante veni, & sobolem armento fortire quotannis.

Nec non & pecori est idem delectus equino.

Tu modò, quos in spem statuis submittere gentis,

Præcipuum iam inde à teneris impende laborem.

Continuò pecoris generosi pullus in aruis

Altius ingreditur, & mollia crura reponit.

Primus & ire viam, & fluuios tentare minacēs.
 Audet, & ignoto sese committere ponti:
 Nec vanos horret strepitus: illi ardua ceruix,
 Argutumque caput, breuis aluus, obesaue terga,
 Luxuriatque toris animosum pectus. honesti
 Spadices, glaucique: color deterrimus albis,
 Et giluo: tum, si qua sonum procul arma dedere,
 Stare loco nescit, micat auribus, & tremit artus,
 Collectumque premens voluit sub naribus ignem.
 Densa iuba, & dextro iactata recumbit in armo,
 At duplex agitur per lumbos spina: cauaturque
 Tellurem, & solido grauitur sonat ungula cornu.
 Talis Amyclæi domitus Pollucis habenis
 Cyllarus: & quorum Græij meminere poetæ,
 Martis equi bijuges, & magni currus Achillis.
 Talis & ipse iubani ceruice effudit equina,
 Coniugis aduentu pernix Saturnus: & altum
 Pelion hinnitu fugiens impleuit acuto.
 Hunc quoque, vbi aut morbo grauis, aut iam segnior
 annis:

Deficit, adde domo, nec turpignosce senectæ.
 Frigidus in Venerem senior, frustraue laborem
 Ingratum trahit: &, siquando ad proelia ventum est,
 Vt quondam in stipulis magnus sine viribus ignis,
 Incassum furit. ergo animos, æuūque notabis
 Præcipue: hinc alias artes, prolemque parentum,
 Et quis cuique dolor victo, quæ gloria palmæ.
 Nonne uides? cum præcipiti certamine campum

Post periculum ad palatos quoru dicitur esse pueri in albia. Etia
esse potuit amittitur ad curiam puerum s. pendit. Quod iis
hactenus sit qui de diuina cura vultuatur. Sed et campis ad munit
esse s. lumbi. Et dicitur pueri pueri ne pueri diu laboribus curam
adtrahent. Dandum proinde opem esse. Et arietes ad munitur tot
corpore albus sit. Si diu vel bona tantum ingra sit puerum
et no agni oratur. macula. Quod quidem pueri dantur sum esse
cura diu candida si molis sit. Et pueri pueri pueri pueri pueri
quidam coloris facies suscipiat. **MMCC** **Si Alia mureo**

fabula et pueri diu curam captem quodammodo hinc amittitur amplius.
Pueri pueri non pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
Dicitur de iis animalibus et sit, quod vacantes adferunt dicitur quod tunc
tunc pueri pueri animalia nocturna ne pueri pueri dantur in fame
maior aqua adrima et galbannus fructus in fabulis dicitur. Dicitur
ad fugandos pueri quorum moribus pueri pueri pueri pueri pueri pueri

Et pueri diu curam dantur munitur pueri captem pueri in pueri no
et munitur et curam et pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
prostat cum quodam pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris
pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris

Et pueri captem pueri maxime pueri et pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
Valmureo dicitur pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri pueri
pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris
pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris pueris

Dicitur quam ostendit

LIBER II.

Corripuere, ruuntque effusi carcere currus:

Cum spes arrectæ iuuenum, exultantiæque haurit

Corda pauor pulsans: illi instans verberare torto,

Et prondant lora: volat vi feruidus axis:

Iamque humiles, iamque elati sublimè videntur

Aëra per vacuum ferri, atque assurgere in auras.

Nec mora, nec requies: at fuluæ nimbus arenæ

Tollitur: humescunt spumis, flatuque sequentum.

Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ.

Primus Erichthonius currus, & quattuor ausus

Iungere equos, rapidisque rotis insistere victor.

Frena Pelethronij Lapithæ, gyrosque dedere

Impositi dorso: atque equitem docuere sub armis

Insultare solo, & gressus glomerare superbos.

Æquus vterque labor: æque iuuenemque magistri

Exquirunt, calidumque animis, & cursibus acrem:

Quauis sæpe fuga uersos ille egerit hostes:

Et patriam Epeirum referat, fortisque Mycenæ:

Neptuniquè ipsa deducat origine gentem.

His animaduersis, instant sub tempus, & omnes

Impendunt curas denso distendere pinguì,

Quem legere ducem, & pecori dixere maritum:

Florentesque secant herbas, fluuiosque ministrant,

Farræque, ne blando nequeant superesse labori,

Inualidique patrum referant ieiunia nati.

Ipsa autem macie tenuant armenta volentes:

Atque ubi concubitus primos iam nota voluptas

Sollicitat, frondesque negant, & fontibus arcent:

Sæpe etiam cursu quatiunt, & Sole fatigant.

Cum grauer tonis gemit area frugibus, & cum
Surgentem ad Zephyrum palæ iactantur inanes.

Hoc faciunt, nimio ne luxu obtusior usus

Sit genitali aruo, & sulcos oblimet inertes,

Sed rapiat sitiens Venerem, interiusque recondat.

Rursus cura patrum cadere, & succedere matrum

Incipit. exactis grauidæ cum mensibus errant,

Non illas graubus quisquam iuga ducere plaustris,

Non saltu superare viam sit passus, & acri

Carpere prata fuga, fluuiosque innare rapaces.

Saltibus in vacuis pascant, & plena secundum

Flumina, muscus vbi, & viridissima gramine ripa,

Speluncæque tegant, & laxea procubet umbra.

Est lucos Silari circa, ilicibusque virentem

Plurimus Alburnum volitans, cui nomen Afilo

Romanum est: æstron Gray vertere vocantes.

Asper, acerba sonans, quo tota exterrita syluis

Diffugiunt armenta: furit mugitibus æther

Concussus, syluæque, & sicci ripa Tanagri.

Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras

Inachia Iuno pestem meditata iuuentæ.

Hunc quoque (nam medijs feruoribus acrior instat)

Arcebis grauido pecori: armenta que pascet

Sole recens orto, aut noctem ducentibus astris.

Post partum, cura in vitulos traducitur omnis:

Continuoque notas, & nomina gentis inurunt.

Et quos aut pecori malint summittere habendo,

Aut aris seruare sacros, aut seindere terram,

morborem causa

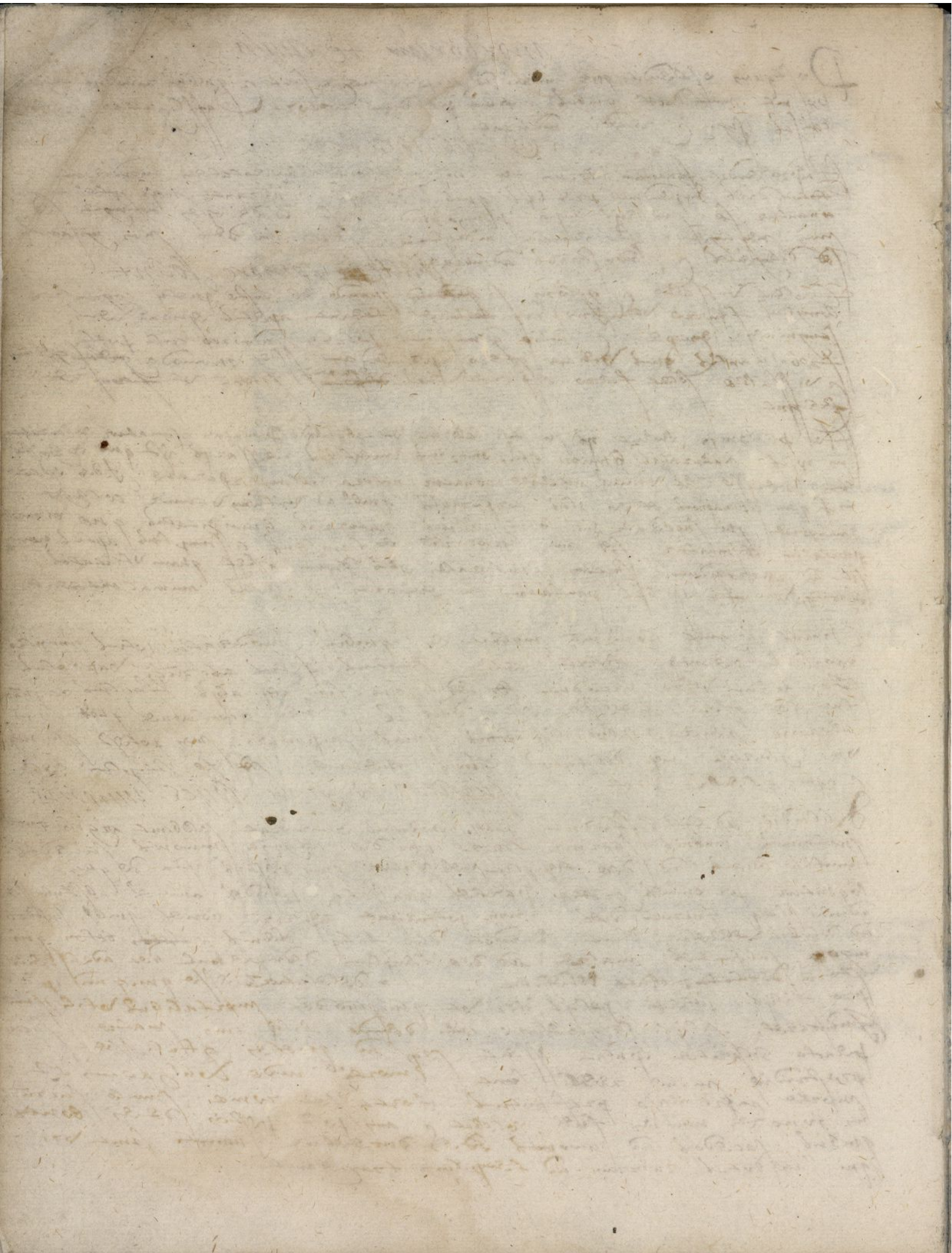
De sequis ostendit quod amittit corpore suo & sunt a quibus reddidit fugam
posse multos decet quibus morbis potius corpore & affliguntur morbo
causas signa & remedia indicant
Et meliora deor

Exprobrant ignaviam illorum qui cum in aliqua felicitate morantur
 solis diti impendunt praesentia quibus de spe impetrant non ultius
 conantur se. misere cupas plura quid est ad de spe? ~~Exprobrant~~
 non negligunt. Et summa indulgentia se cum deo non conantur
 se diti. ~~Exprobrant~~ ~~Exprobrant~~ amore solent

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ad primum Antea ipse qui est laborans de labefactis partibus formatore de sanctitate
in ipso naturalis humor qui emittit inest in ipso est quod est de
emittit se de videri inest in natura illius et parare. Id est de
in f. quo spirantibus et de alijs corporibus quibus ad virtutem veniunt et dicit
invenit qui succedat in bonum illius naturalis humoris quod de videri
paulatim deformatur et cum agere illis de f. et de alijs partibus aptis non
se ad agendum faciem naturalis de d. et de alijs partibus aptis non
dicitur de f. et de alijs partibus in humoribus et de alijs animalibus

[illegible][illegible]

LIBER IM.

Et campum horrentem fractis inuertere glebis.

Cetera pascuntur virides armenta per herbas.

Tu quos ad studium, atque vsum formabis agrestem,

Iam vitulos hortare, viamque insiste domandi,

Dum faciles animi iuuenum, dum mobilis ætas.

Ac primum laxos tenui de vimine circlos

Ceruici subnecte: dehinc, vbi libera colla

Seruitio assuerint, ipsis è torquibus aptos

lunge pares, & coge gradum conferre iuuenços:

Atque illis iam sæpe rotæ ducantur inanes

Per terram, & summo vestigia puluere figent.

Post valido nitens sub pondere faginus axis

Instrepat, & iunctos temo trahat æreus orbes.

Interea pubi indomitæ non gramina tantum,

Nec vefcas salicum frondes, vluamque palustrem,

Sed frumenta manu carpes sata: nec tibi foetæ

More patrum niuea implebunt mulctralia vaccæ,

Sed tota in dulces consument ybera natos.

Sin ad bella magis stulium, turmasque feroces,

Aut Alphea rotis prælabi flumina Pila,

Et Iouis in ludo currus agitare volentes:

Primus equi labor est, animos atque arma videre

Bellantum, lituosque pati, tractuque gementem

Ferre rotam, & stabulo frenos audire sonantes.

Tum magis, atque magis blandis gaudere magistri

Laudibus, & plausæ sonitum ceruicis amare.

Atque hæc iam primò depulsus ab ybere matris

Audiat, inque vicem det mollibus ora capistris

Inualidus, etiamque tremens, etiam inscius æui.

At, tribus exactis, vbi quarta accesserit æstas.
 Carpere mox gyrum incipiat, gradibusque sonare
 Compositis, sinuétque alterna volumina crurum:
 Sitque laboranti similis: tum cursibus auras
 Prouocet: ac per aperta volans, ceu liber habenis,
 AEquora, vix summa vestigia ponat arena.
 Qualis Hyperboreis Aquilo cum densus ab oris
 Incubuit, Scythiæque hyemes, atque arida differt
 Nubila: tum segetes altæ, campi que uatantes
 Lenibus horrescunt flabris, summæque sonorem
 Dant syluæ, longique vrgent ad littora fluctus:
 Ille volat, simul arua fuga, simul æquora verrens.
 Hic vel ad Elei metas, & maximâ campi
 Sudabit spatia, & spumas aget ore cruentas:
 Belgica vel molli melius feret esseda collo:
 Tum demum crassa magnum farragine corpus
 Crescere iam domitis finito: nanque ante domandum
 Ingentes tollent animos: prensique negabunt
 Verbera lenta pati, & duris parere lupatis.
 Sed non vlla magis vires industria firmat,
 Quam Venerem, & cæci stimulos auertere amoris:
 Siue boum, siue est cui gratior vsus equorum.
 Atque ideo tauros procul, atque in sola relegant
 Pascua, post montem oppositum, & trans flumina lata:
 Aut intus clausos satura ad præsepia seruant.
 Carpit enim vires paulatim, vritque videndo,
 Fœmina: nec nemorū patitur meminisse, nec herbæ.
 Dulcibus illa quidem illecebris: & sæpe superbos
 Cornibus inter se subigit decernere amantes.

Pasci-

LIBER. III.

Pascitur in magna sylua formosa iuuenca:

Illi alternantes multa vi proelia miscent

Vulneribus crebris: lauit ater corpora sanguis,

Versaque in obnixos vrgentur cornua vasto

Cum genitu: reboant syluæq; & magnus Olympus.

Nec mos bellantes vnâ stabulare: sed alter

Victus abit, longæque ignotis exulat oris,

Multa gemens, ignominiam, plagasque superbi

Victoris, tum quos amisit inultus amores:

Et stabula aspectans regnis excessit auitis:

Ergo omni cura vires exercet, & inter

Dura iacet pernox instrato saxa cubili,

Frondebis hirsutis, & carice pastus acuta:

Et tentat sese, atque irasci in cornua discit,

Arboris obnixus trunco, ventosque lacepsit

Isibus, & sparsa ad pugnam proludit arena.

Pòst, vbi collectum robur, viresque receptæ,

Signa mouet, præceptisque oblitum fertur in hostem:

Fluctus vt in medio cœpit cum albescere ponto

Longius, ex altoque sinum trahit: utque volutus

Ad terras, immane sonat per saxa, nec ipso

Monte minor procumbit: ad ima exæstuat vnda

Vorticibus, nigrâmq; alte subiectat arenam.

OMNE adeò genus in terris hominûmq; ferarûmq;

Et genus æquoreum, pecudes, pictæque volucres,

In furias ignemque ruunt: amor omnibus idem,

Tempore non alio catulorum oblita læna,

Sæuior errauit campis: nec funera vulgò

Tam multa informes vrsi, stragemque dedere,

Per sylvas: tum iæuus aper, tum pessima tigris:
 Heu male tum Libya solis erratur in agris.
 Nonne vides, vt tota tremor pertentet equorum
 Corpora, si tantum notas odor attulit auras?
 Ac neque eos iam frenâ virum, nec verbera sæua:
 Non scopuli, rupesque cauæ, atque obiecta retardant
 Flumina, correptosque vnda torquentia montes.
 Ipse ruit, dentisque Sabellicus exacuit sus,
 Et pede profubigit terram: fricat arbore costas,
 Atque hinc, atque illinc: humeros ad vulnera durat.
 * Quid iuuenis, magnum cui versat ossibus in ignem
 Durus amor? nempe abruptis turbata procellis
 Cæca nocte natat ferus freta: quem super ingens
 Porta tonat cæli, & scopulis illisa reclamant
 AEquora: nec miseri possunt reuocare parentes,
 Nec moritura super crudeli funere virgo.
 Quid lynces Bacchi variæ? & genus acre luporum
 Atque canum? quid quæ imbelles dant proelia cerui?
 Scilicet ante omnes furor est insignis equarum:
 Et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci
 Potniades malis membra absumplere quadrigæ.
 Illas ducit amor trans Gargara, transque sonantem
 Ascanium: superant montes, & flumina tranant:
 Continuoque, auidis vbi subdita flamma medullis,
 Vere magis (quia vere calor redit ossibus) illæ
 Ore omnes versæ in Zephyrum stant rupibus altis.
 Exceptantque leues auras, & sæpe sine vllis
 Coniugijs, vento grauidæ (mirabile dictu)
 Saxa per, & scopulos, & deprassas conualles

Dilecti...
In Bonorum...
Natus...
Hic...
Pater...
Hic...
Hic...
Sed...
Hic...
Hic...
Hic...
Nec...
Quem...
Sed...
Raptus...
Castellum...
Nunc...
In...
Cui...
Et...
Merito...
Mille...
Post...
Ad...
Iam...
Hic...

LIBER III.

Diffugiunt: non Eure tuos, neque Solis ad ortus,
In Boream, Caurumque, aut vnde nigerrimus Auster
Nascitur, & pluuio contristat frigore cælum.
Hinc demum (hippomanes, verò quod nomine dicunt
Pastores) lentum destillat ab inguine uirus:
Hippomanes, quod sæpe malæ legere nouercæ,
Miscueruntque herbas, & non innoxia verba.
Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus:
Singula dum capti circumuectamur amore.
Hoc latis armentis: superat pars altera curæ,
Lanigeros agitare greges, hirtasque capellas.
Hic labor, hinc laudem fortes sperate coloni.
Nec sum animi dubius, verbis ea vincere magnum
Quàm sit, & angustis hunc addete rebus honorem:
Sed me Parnassi deserta per ardua dulcis
Raptat amor: iuuat ire iugis, quàm nulla priorum
Castaliam molli diuertitur orbita cliuo.

Nunc veneranda Pales, magno nunc ore sonandum.

Incipiens, stabulis edico in mollibus herbam
Carpere oues, dum mox frondosa reducitur æstas:

Et multa duram stipula, filicumque manipulis

Sternere subter humum: glacies ne frigida lædat

Molle pecus, scabiemque ferat, turpesque podagras.

Post hinc digressus, iubeo frondentia capris

Arbuta sufficere, & fluuios præbere recentes:

Et stabula a ventis hyberno opponere Soli.

Ad medium conuersa diem, cum frigidus olim

Iam cadit, extremoque irrorat Aquarius anno.

Hæc quoque non cura nobis leuiore tuenda,

Nec minor vsus erit. quanuis Milesia magno.
 Vellera mutantur, Tyrios incocta rubores:
 Densior hinc soboles, hinc largi copia lactis.
 Quò magis exhausto spumauerit vberè mulctra,
 Læta magis pressis manabunt flumina mammis.
 Nec minus interea barbas, incanâque menta
 Cinyphij tondent hyrci, setâsque comantes
 Vsum in castrorum, & miseris velamina nautis.
 Pascuntur verò syluas, & summa Lycæi,
 Horrentesque rubos, & amantes ardua dumos.
 Atque ipsæ memores redeunt in tecta, suosque
 Ducunt, & grauido superant vix vberè limen.
 Ergo omni studio glaciem ventosque niuales,
 Quo minor est illis curæ mortalis egestas.
 Auertes: victumque ferēs, & virgea lætus
 Pabula, nec tota claudes foenilia bruma.

At verò Zephyris cum læta vocantibus æstas:

In saltus vtrunque gregem, atque in pascua mittes:

Luciferi primo cum sydere, frigida rura

Carpamus, dum mane nouum, dum gramina canent,

Et ros in tenera pecori gratissimus herba est.

Inde vbi quarta sitim cæli collegerit hora,

Et cantu quærulæ rumpent arbusta cicadæ,

Ad puteos, aut alta greges ad stagna iubeto

Currentem ilignis potare canalibus vndam:

Æstibus at medijs vmbrosam exquirere vallem:

Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus

Ingentes tendat ramos: aut sicubi nigrum

Ulicibus crebris sacra nemus acubet vmbra.

Tum

LIBER III.

Tum tenues dare rursus aquas: & pascere rursus
 Solis ad occasum, cum frigidus aëra Vesper
 Temperat, & saltus refecit iam rosida Luna:
 Littoraque Halcyonem resonant, & acanthida dumi.
 Quid tibi pastores Libyæ? quid pascua versu
 Prosequar? & raris habitata mapalia tectis?
 Sæpe diem, noctemque, & totum ex ordine mensem
 Pascitur: itque pecus longa in deserta sine vllis
 Hospitijs (tantum campi iacet) omnia secum
 Armentarius Afer agit, tectumque, larémque,
 Armag; Amyclæumq; canem, Cressamq; pharetram:
 Non secus ac patrijs acer Romanus in armis
 Iniusto sub fasce viam cum carpit, & hosti
 Ante expectatum positus stat in agmine castris.
 At non, quæ Scythiæ gentes, Mæoticæque vnda,
 Turbidus, & torquens flauentes Ister arenas:
 Quæque redivit medium Rhodope porrecta sub axem,
 Illic clausa tenent stabulis armenta: neque vllæ
 Aut herbæ campo apparent, aut arbore frondes:
 Sed iacet aggeribus niueis informis, & alto
 Terra gelu latet, septemque assurgit in vlnas.
 Semper hyems, semper spirantes frigora Cauri.
 Tum Sol pallantes haud vnquam discutit umbras:
 Nec cum inuictus equis altum petit æthera, nec cum
 Præcipitem Oceani rubro lauit æquore currum.
 Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ,
 Vndæque iam tergo ferratos sustinet orbes:
 Puppibus illa prius patulis, nunc hospita plaustris:
 Aërque dissiliunt vulgo, vestesque rigescunt

Induta, cæduntque securibus humida vina:
 Et totæ solidam in glaciem vertere lacunæ,
 Stiriæque impexis induruit horrida barbis.
 Interea toto non secius aëre ningit,
 Intereunt pecudes, stant circumfusa pruinis.
 Corpora magna boum: confertoque agmine cerui
 Torpent mole noua, & summis vix cornibus extant.
 Hos non immissis canibus, non cassibus vllis,
 Puniceæve agitant pauidos formidine pennæ:
 Sed frustra oppositum trudentes pectore montem,
 Comminus obtruncant ferro, grauitérque rudentes
 Cædunt, & magno læti clamore reportant.
 Ipsi in defossis specubus, secura sub alta
 Otia agunt terra, congestæque robora, totasque
 Aduoluere focis vltimos, ignique dedere:
 Hic noctem ludo ducunt, & pocula læti
 Fermento atque acidis imitantur vitea sorbis.
 Talis Hyperboreo Septem subiecta trioni
 Gens effrena virum Rhiphæo tunditur Euro:
 Et pecudum fuluis velantur corpora fetis.

Si tibi lanicium curæ, primùm aspera sylua,
 Lappæque, tribulique absint: fuge pabula læta:
 Continuoque greges villis lege mollibus albos.
 Illum autem (quanuis aries sit candidus ipse)
 Nigra subest vdo tantum cui lingua palato,
 Reijce, ne maculis infuscet vellera pullis
 Nascentum: plenoque alium circumspecte campo.
 Munere sic niueo lanæ (si credere dignum est)
 Pan deus Arcadiæ captam te Luna fefellit,

LIBER III.

In nemora alta uocans : nec tu aspernata vocantem.

At cui lactis amor, cythrum, totosque frequentes

Ille manu, falsasque ferat præsepibus herbas,

Hinc & amant fluuios magis, ac magis vbera tendunt:

Et salis occultum referunt in lacte saporem.

Multi iam excretos prohibent à matribus hœdos:

Primæque ferratis præfigunt ora capistris.

Quod surgente die mulsere, horisque diurnis,

Nocte premunt : quod iam tenebris, & Sole cadente,

Sub lucem exportant calathis (addit oppida pastor)

Aut parco sale contingunt, hyemique reponunt.

Nec tibi cura canum fuerit postrema : sed vnâ

Veloces Sparthæ catulos, acremque Molossum

Pasce sero pingui, nunquam custodibus illis.

Nocturnum stabulis furem, incursumque luporum,

Aut impacatos à tergo horrebis lberos.

Sæpe etiam cursu timidos agitabis onagros:

Et canibus leporem, canibus venabere damas.

Sæpe volutabris pulsos syluestribus apros

Latratu turbabis agens, montesque per altos

Ingentem clamore premes ad retia ceruum.

Disce & odoratam stabulis accendere cedrum,

Galbanoque agitare graues nidore chelydros.

Sæpe sub immotis præsepibus, aut mala tactu

Vipera delituit, calumque exterrita fugit:

Aut tecto assuetus coluber succedere, & ymbrae,

Pestis acerba bouum, pecori que aspergere virus,

Fouit humum, cape saxa manu, cape robora pastor,

Tollentemque minas, & sibila colla tumentem

Deijce . iámque fuga timidum caput abdidit altè,
 Cum mediij nexus, extremæque agmina caudæ
 Soluuntur, tardosque trahit sinus vltimus orbes.
 Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis,
 Squammea conuoluens sublato pectore terga,
 Atque notis longam maculosus grandibus aluum :
 Qui dum amnes vdi rumpuntur fontibus, & dum
 Vere madent vdo terræ, ac pluuiialibus Austris,
 Stagna colit, ripis que habitans : hic piscibus atram
 Improbis ingluuiem, ranisque loquacibus explet.
 Postquam exhausta palus, terræque ardore dehiscunt,
 Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens,
 Sæuit agris, aspérque siti, atque exterritus æstu.
 Ne mihi tum molles sub dio carpere somnos,
 Neu dorso nemoris libeat iacuisse per herbas :
 Cum positis nouus exuiijs, nitidusque iuuenta
 Voluitur, aut catulos tectis, aut oia relinquens,
 Arduus ad Solem, & linguis micat ore trifulsis.
 Morborum quoque te causas, & signa docebo.
 Turpis oues tentat scabies, vbi frigidus hyembar
 Altius ad viuum perfedit, & horrida cano
 Bruma gelu : vel cum tonsis illotus adhæsit
 Sudor, & hirsuti secuerunt corpora vepres.
 Dulcibus idcirco flumijs pecus omne magistri
 Perfundunt, vdisque artes in gurgite villis
 Mersatur, missusque secundo defluit anni:
 Aut tonsum tristi perfundunt corpus amurca,
 Et spumas miscent argenti, & sulphura viua,
 Idæasque pices, & pingues vnguine ceras,

LIBER III.

Scyllámque, helleborósque graues, nigrúmque bitumen.
 Non tamen vlla magis præsens fortuna laborum est,
 Quàm si quis ferropotuit rescindere summum
 Vlceris os: alitur vitium, viuítque tegendo,
 Dum medicas adhibere manus ad vulnera pastor
 Abnegat, & meliora Deos sedet omnia poscens.
 Quin etiam ima dolor balantum lapsus ad ossa
 Cùm furit, atque artus depascitur arida febris,
 Profuit incensos æstus auertere: & inter
 Ima ferire pedis salientem sanguine venam:
 Bisaltæ quo more solent, acérque Gelonus,
 Cùm fugit in Rhodopen, atque in deserta Getarum,
 Et lac concretum cum sanguine potat equino.
 Quam procul aut molli succedere sæpius vmbra
 Videris, aut summas carpentem ignauius herbas,
 Extremámque sequi, aut medio procumbere campo
 Pascentem, & seræ solam decedere nocti:
 Continuo, culpam ferro compesce prius, quàm
 Dira per incautum serpent contagia vulgus.
 Non tam creber agens hyemem, ruit æquore turbo,
 Quàm multæ pecudum pestes. nec singula morbi
 Corpora corripunt, sed tota æstiuâ repentè,
 Spémque, gregémque simul, cūctámque ab origine gentem.
 Tum sciat, aërias Alpes, & Norica siquis
 Castella in tumulis, & lapidis arua timauí,
 Nunc quoque post tantò videat, desertáque regna
 Pastorum, & longè saltus, latéque vacantes.
 Híc quondam morbo cæli miserranda coorta est
 Tempestas, totóque autumní incanduit æstu:

Et genus omne neci pecudum dedit, omne ferarum:
 Corruptique lacus, infecit pabula tabo.
 Nec via mortis erat simplex: sed ubi ignea venis
 Omnibus acta fitis, miseros adduxerat artus,
 Rursus abundabat fluidus liquor, omniâque in se
 Ossa minutatim morbo collapsa trahebat.
 Sæpe in honore Deum medio stans hostia ad aram,
 Linea dum niuea circumdatur infula vitta,
 Inter cunctantes cecidit moribunda ministros:
 Aut siquam ferro mactauerat antè sacerdos,
 Inde neque impositis ardent altaria fibris:
 Nec responsa potest consultus reddere vates:
 Ac vix suppositi tinguntur sanguine cultri.
 Summâque ieiuna sanie infuscatur arena.
 Hinc lætis vituli vulgò moriuntur in herbis:
 Et dulces animas plena ad præsepia reddunt.
 Hinc canibus blandis rabies venit, & quatit ægros
 Tussis anhela sues, ac faucibus angit obesis.
 Labitur infelix studiorum, atque immemor herbæ
 Victor equus: fontèsque auertitur: & pede terram
 Crebrò ferit: demissæ aures: incertus ibidem
 Sudor, & ille quidem moriturus frigidus: aret
 Pellis, & ad tactum tractanti dura resistit.
 Hæc ante exitium primis dant signa diebus.
 Sin in processu cœpit crudescere morbus,
 Tum verò ardentes oculi, atque attractus ab alto
 Spiritus, interdum gemitu grauis, immâque longo
 Ilia singultu tendunt. it naribus ater
 Sanguis, & obsessas fauces premit aspera lingua.

5. *Scorpaenopsis diabolus* (Forsk.)
 This is a very common species of the
 genus *Scorpaenopsis*. It is found in the
 Gulf of Mexico, and is a very common
 species of the genus *Scorpaenopsis*.

Ph. medicum proferri debeat in istis ventris

LIBER III.

Profuit incerto latices infundere cornu
 Lenæos, ea visa salus morientibus vna.
 Mox erat hoc ipsum exitio, furisq; reſecti
 Ardebant: ipſique ſuos, iam morte ſub ægra
 (Dij meliora pijs, errorémque hoſtibus illum)
 Diſciſſos nudis laniabant dentibus artus.

Ecce autem duro fumans ſub vomere taurus
 Concidit, & miſtum ſpumis vomit ore cruorem,
 Extre-mosq; ciet gemitus. it triftis arator
 Mœrentem abiungens fraterna morte iuuen-cum,
 Atque opere in medio deſixa relinquit aratra.
 Non umbræ altorum nemorum, non mollia poſſunt
 Prata mouere animum: non qui per ſaxa volutus
 Purior electro campum petit amnis: at ima
 Soluuntur latera, atque oculos ſtupor vrget inertes,
 Ad terrámque fluit deuexo pondere ceruix.

Quid labor, aut benefacta iuuant? quid vomere terras:

Inuertiffe graues? atqui non Maſſica Bacchi

Munera, non illis epulæ nocuere repoſtæ:

Fron-dibus, & victu paſcuntur ſimplicis herbæ.

Pocula ſunt fontes liquidi, atque exercita curſu

Flumina, nec ſomnos abrumpit cura ſalubres.

Tempore non alio dicunt regionibus illis

Quæſitas ad ſacra boues Iunonis, & vris

Imparibus ductos alta ad donaria currus.

Ergo agrè raſtris terram rimantur, & ipſis

Vnguibus infodiunt fruges, montesq; per altos

Contenta ceruice trahunt ſtridentia plauſtra.

Non lupus inſidias explorat ouilia circum,

Nec gregibus nocturnus obambulat: acrior illum
Cura domat. timidi damæ, ceruique fugaces
Nunc intèrque canes, & circum tecta vagantur.

Iam maris immensi prolem, & genus omne natatum
Littore in extremo, ceu naufraga corpora, fluctus
Proluit: insolitæ fugiunt in flumina phocæ:

Interit & curuis frustra defensa latebris
Vipera, & attoniti squammis astantibus hydri.

Ipsis est aër auibus non æquus, & illæ
Præcipites alta vitam sub nube relinquunt.

Præterea nec iam mutari pabula refert:

Quæsitæque nocent artes: cessere magistri,
Phyllirides, Chiron, Amythaoniúsque Melampus.

Sæuit & in lucem Stygijs emissa tenebris

Pallida Tisiphone morbos agit antè, metumque:

Inque dies avidum surgens caput altius effert.

Balatu pecorum, & crebris mugitibus amnes,

Arentesque sonant ripæ, collésque supini.

Iamque cateruatim dat stragem: atque aggerat ipsis

In stabulis turpi dilapsa cadauera tabo:

Donec humo tegere, ac foueis abscondere discunt.

Nam neque erat corijs vsus: nec viscera quisquam,

Aut vndis abolere potest, aut vincere flamma.

Nec tondere quidem morbo, illuuiéque peresa

Vellera, nec telas possunt attingere putres.

Verum etiam inuisos si quis tentarat amictus:

Ardentes papulæ, atque immundus olentia sudor

Membra sequebatur: nec longo deinde moranti

Tempore, contactos artus sacer ignis edebat.

FINIS.

